

Rypin, dnia 14 listopada 2016 r.

F 3120.1010055.1.2016

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Wójt Gminy Rypin, działając na podstawie przepisów art. 14j § 1 i § 3 w zw. z art. 14b, art. 14c i art. 14k § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613 ze zm.),

uznaje za nieprawidłowe

stanowisko wskazane we wniosku złożonym przez [redacted] z dnia 24 października 2016 r. o wydanie interpretacji indywidualnej dotyczącego podatku od nieruchomości.

Uzasadnienie

[redacted] złożyła wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej dotyczący podatku od nieruchomości. Spółka jest właścicielem elektrowni wiatrowych zlokalizowanych na terenie gminy Rypin. W skład każdej posiadanej przez Spółkę elektrowni wiatrowej wchodzi wieża wraz z fundamentem, a także jej część techniczna – wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator, układ sterowania oraz zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu. Spółka deklaruje do opodatkowania podatkiem od nieruchomości jako budowle tzw. części budowlane posiadanych elektrowni wiatrowych, tj. fundamenty i wieże. Jednocześnie, wraz z wejściem w życie ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych Spółka powzięła wątpliwość dotyczącą zakresu opodatkowania podatkiem od nieruchomości posiadanych elektrowni wiatrowych. Czy w związku z wejściem w życie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych Spółka od 1 stycznia 2017 r. będzie zobowiązana do zmiany zakresu opodatkowania podatkiem od nieruchomości posiadanych elektrowni, w ten sposób, że opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości będzie podlegać cała elektrownia wiatrowa, tj. zarówno jej część budowlana jak i elementy techniczne (wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu)?.

Zdaniem Spółki od 1 stycznia 2017 r. posiadane przez nią elektrownie wiatrowe nadal podlegać będą opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości od tzw. części budowlanych, tj. fundamentów i wież. Tym samym, w opinii Spółki, poza przedmiotem opodatkowania pozostają części techniczne (wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu)

Według organu dokonującego interpretacji, stanowisko powyższe jest nieprawidłowe.

Zgodnie z art. 1a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych budowla to obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury,

a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Wobec powyższego ustawa o podatkach i opłatach lokalnych powiązana jest z ustawą Prawo budowlane, w której wyjaśniona jest definicja budowli.

Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami (art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane), za budowlę uważa się m.in. części budowlane elektrowni wiatrowych.

Przez kilka ostatnich lat przy pozytywnym orzecznictwie sądów administracyjnych ukształtowano stanowisko, że opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości w przypadku elektrowni wiatrowych podlegają jedynie fundament oraz maszt, stanowiący jej elementy budowlane. Natomiast urządzenia służące wytwarzaniu energii elektrycznej, stanowiące wyposażenie techniczne elektrowni nie podlegają opodatkowaniu, ponieważ ustawodawca nie zaliczył ich do budowli.

Natomiast na podstawie art. 9 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 961) – do art. 3 pkt. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290 ze zm.) wprowadzona została nowa definicja budowli. Z dotychczasowej definicji budowli usunięto zapis odnoszący się do tzw. części budowlanych elektrowni wiatrowych.

Art. 3 pkt 3 otrzymał brzmienie:

„Ilekcroć w ustawie jest mowa o budowli – należy przez to rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową;”

Po nowelizacji w/w artykułu ustawodawca zrezygnował z wymieniania w definicji budowli części budowlanych elektrowni wiatrowych. Ponadto w załączniku do ustawy – Prawo budowlane określającym kategorie obiektów budowlanych, w „Kategorii XXIX”, wprowadził nowy obiekt – „elektrownie wiatrowe”. Jeśli elektrownia wiatrowa została w całości wymieniona jako jedna z kategorii obiektów budowlanych, to powinna ona być budynkiem, budowlą lub obiektem małej architektury. Ponieważ niewątpliwie elektrownie wiatrowe nie spełniają przesłanek do uznania ich za budynki ani obiekty małej architektury – pozostaje zatem uznanie ich za budowle.

W uzasadnieniu wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 13 września 2011 r. (sygn. akt P 33/09) Trybunał wskazał jednoznacznie jak powinno się interpretować przepisy podatkowe dotyczące opodatkowania budowli podatkiem od nieruchomości w zgodzie z Konstytucją, stwierdzając m.in., że za budowle w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych można uznać jedynie budowle wymienione w art. 3 pkt 3 ustawy – Prawo budowlane, w innych przepisach tej ustawy lub w załączniku do niej, będące wraz z instalacjami i urządzeniami obiektem budowlanym, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit. b, czyli pod warunkiem, że stanowią one całość techniczno-użytkową. Tak ujęte stanowisko Trybunału Konstytucyjnego jasno określa jakie obiekty i urządzenia należy uznawać za budowle, a jakie budowlami w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych nie będą, a tym samym nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Wobec powyższego ustawa o podatkach i opłatach lokalnych odsyła do ustawy – Prawo budowlane. Oznacza to, że od 1 stycznia 2017 r. elektrownie wiatrowe, które są wymienione w załączniku do ustawy – Prawo budowlane będą podlegały opodatkowaniu od całkowitej wartości, bez podziału na części budowlane i niebudowlane.

Ponadto art. 17 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych wskazuje, że do

dnia 31 grudnia 2016 r. podatek od nieruchomości w odniesieniu do elektrowni wiatrowych ustalany będzie i pobierany na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy. Stanowi to podstawę do twierdzenia, że zmiany dokonane w definicji budowli będą niosły za sobą również określone skutki w zakresie opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

Aby utwierdzić się w przekonaniu, że powyższa interpretacja jest prawidłowa w dniu 9 listopada 2016 r. wystosowana została do Prezydenta RP, Prezesa Rady Ministrów, Kancelarii Sejmu RP i Senatu RP petycja o podjęcie działań zmierzających do rozstrzygnięcia wątpliwości interpretacyjnych, dotyczących stosowania przez samorzady przepisów ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane oraz ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. Tutejszy organ podatkowy interesuje zakres w jakim przepisy wyżej wymienionych ustaw odnoszą się do opodatkowania podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowych od 1 stycznia 2017 r. W petycji wniesiono o podjęcie działań do dokonania zmian legislacyjnych, których skutkiem będzie usunięcie wątpliwości w przedmiocie określenia wysokości podatku od nieruchomości, należnego za posadowienie elektrowni wiatrowych.

Pouczenie:

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Na niniejszą interpretację wnioskodawcy przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację do usunięcia naruszenia prawa. Wezwanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia, w którym Wnioskodawca dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu interpretacji. Termin do wniesienia skargi wynosi 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a w przypadku nie udzielenia odpowiedzi - 60 dni od dnia wezwania do usunięcia naruszenia prawa.